

WIRTHNÉ DIERA BERNADETT**Elzárva? Bezárva? Kizárva? Katolikus lelkeségi mozgalmak megjelenése a kádári Magyarországon (a Fokolare mozgalom példáján)**

A rendszerváltás óta eltelt három évtizedben a hazai történeti kutatásban újra elfoglalta helyét az egyházak társadalmi-közéleti szerepét, mozgásterét vizsgáló egyháztörténet-írás. A kutatás középpontjában először a nagy személyiségek életműve és az egyházak 1945 utáni visszaszorításának és üldözésének eseményei (földbirtokok és iskolák államosítása, koncepcióperek, internálások, bebörtönzések) álltak. Fontos azonban látni, hogy a Kádár-rendszer idején, amikor a deklarációk szintjén mindenki szabadon gyakorolhatta vallását, milyen nehézségeket, korlátokat állított a hatalom annak érdekében, hogy gátolja a hívők közösségi vallásgyakorlását. A katolikus egyházban a II. vatikáni zsinat hatására megerősödő és világszerte terjedő megújulási (lelkeségi) mozgalmak különböző csatornákon Magyarországra is elértek a hetvenes években. Előadásomban az Olaszországban alapított Fokolare Mozgalom példáján keresztül azt kívánom bemutatni, hogy a magyar hívek mennyire voltak elzárva a nyugati kezdeményezésektől, illetve a hazánkba érkező mozgalmak hogyan tudtak gyökeret verni egy olyan országban, amely fizikailag és szellemileg is bezárva élte mindennapjait.